

P6_TA(2006)0031

Egyiptom: szudáni menekültek elleni erőszak

Az Európai Parlament állásfoglalása Egyiptomról: szudáni menekültek elleni erőszak

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyiptomi emberi jogokkal kapcsolatos korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel 2004. szeptember 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾ a szudáni humanitárius helyzetről és az AKCS–EU közös parlamenti közgyűlés 2005. április 21-i a szudáni helyzetről szóló állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel minden vonatkozó ENSZ biztonsági tanácsi határozatra, beleértve az 1593(2005) határozatot a szudáni helyzetről és a darfuri nemzetközi tényfeltáró bizottság 2005. január 25-i jelentését az ENSZ főtitkárnak a Biztonsági Tanács 1564(2004) határozata értelmében,
 - tekintettel a 2001. június 25-én Luxembourgban aláírt és 2004. június 1-én hatályba lépett EU–Egyiptom társulási megállapodásra, különösen 2. cikkére ⁽³⁾,
 - tekintettel az euro-mediterrán parlamenti közgyűlés 2005. március 15-én Kairóban elfogadott állásfoglalására, amely hangsúlyozza az emberi jogok fontosságát,
 - tekintettel az 1995. november 28-i barcelonai nyilatkozatra és Bizottságnak a barcelonai folyamat 10. évfordulójáról szóló közleményére (COM(2005)0139), és a következő öt év céljaira, amely különös hangsúlyt helyez többek között az emberi jogok védelmére,
 - tekintettel a menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28-i ENSZ egyezményre és az rendfenntartó erők ENSZ magatartási kódexére,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 11. cikke (1) bekezdésére, és az EK-Szerződés 177. cikkére, amelyek az emberi jogok előmozdítását a közös kül- és biztonságpolitika céljai közé sorolják,
 - tekintettel az 1948-as Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkére,
- A. mivel 2005. december 30-án az egyiptomi biztonsági erők erőszakosan kitelepítettek több mint 2 500 szudáni bevándorlót, menekültet és menedékjogot kérőt, akik a Moustafa Mahmoud téren, Kairó Mohandessin negyedében, az ENSZ menekültügyi főbiztossága (UNHCR) épülete előtt táboroztak, 2005. szeptember 29-e óta azt kérvén, hogy harmadik országba távozhassanak,
- B. mivel a jelentések szerint 2 000 rendőr körülvette az ideiglenes tábor, vízágyúkkal lőtte a tömeget és gumibottal ütötte az embereket, hogy felszámolja a tüntetést,
- C. mivel szemtanúk, a nemzetközi sajtó és emberi jogi szervezetek szerint több mint 200-an meghaltak, hivatalos egyiptomi források szerint viszont csak 27-en veszítették életüket, mind szudániak, többségében nők, gyerekek és idős emberek, másokat bebörtönöztek, sokan mások pedig az egyiptomi biztonsági erők támadása következtében sebesültek meg,

⁽¹⁾ HL C 140. E, 2005.6.9., 153. o.

⁽²⁾ HL C 272., 2005.11.3., 43. o.

⁽³⁾ HL L 304., 2004.9.30., 39. o.

2006. január 18., csütörtök

- D. mivel sok menekültet letartóztattak és az eseményt követően a fővároson kívüli börtönökbe szállítottak,
- E. mivel az Észak- és Dél-Szudán között 2005-ben kötött béke-megállapodás aláírását követően az egyiptomi kormány szerint az országában tartózkodó szudáni menekültek nem jogosultak többé menekült státuszra,
- F. mivel az egyiptomi hatóságok 2006. január 4-én bejelentették, hogy 650 szudáni állampolgár kitoloncolását 72 órával elhalasztják, hogy az UNHCR azonosítani tudja a menekülteket és a menedékjogot kérőket,
- G. mivel az aláíró országok, és különösen a tagállamok kormányai kötelesek a Genfi Egyezményben meghatározott nemzetközi kötelességeiknek megfelelni olyan esetekben, amikor egyéni menedék- és menekültstátuszt kérők nyújtják be erre kérelmüket, valamint ha harmadik országok kérik menekültek befogadását,
- H. mivel a szudáni helyzet teljes egészében továbbra is rendkívül bizonytalan, Darfurban folytatódik az erőszak, észak és dél között a béke ingatag,
- I. mivel az Európai Uniónak és a nemzetközi közösségnek a béke és a stabilitás, valamint – különösen Afrika polgárháborútól sújtott régióiban – a társadalmi és gazdasági újjáépítés előmozdítására irányuló globális stratégia mellett kell kötelezettséget vállalnia,
- J. mivel Egyiptomban az emberi jogok megsértése az elmúlt hónapokban fokozódott, mivel a legutóbbi választások óta többek között a világi El Ghad párt vezetőjét, a parlament volt tagját, Aymar Nourt és más vádlottakat letartóztattak, és mivel a pártja jegyzékbe vételéhez szükséges aláírásokból mintegy 50 név állítólagos meghamisításáért Ayman Nourt 5 éves börtönbüntetésre ítélték,
1. elítéli az egyiptomi rendőrség erőszakos fellépését, amely halált és testi sérüléseket okozott, és hangsúlyozza, hogy a helyzetet békésen lehetett és kellett volna rendezni;
 2. felszólítja az egyiptomi hatóságokat: biztosítsák, hogy a rendőrök a nemzetközi előírásoknak megfelelően lépnek fel és megszüntetik az erőszak aránytalan alkalmazását;
 3. üdvözli az egyiptomi hatóságoknak a 2005. december 30-i tragikus események kivizsgálására irányuló döntését és sürgeti az egyiptomi kormányt, hogy vonja be az ENSZ emberi jogi szakértőit, valamint a független egyiptomi emberi jogi szervezetek tagjait a vizsgálatba;
 4. emlékeztet arra, hogy Egyiptom aláírta a kínzás elleni egyezményt és egyéb nemzetközi megállapodásokat, amelyek egyértelműen megtiltják bárki visszatoloncolását olyan országba, ahol kínzásnak vagy kegyetlen bánásmódnak lehetnek kitéve;
 5. felkéri az egyiptomi hatóságokat, hogy állítsák le a még ott lévő 462 szudáni állampolgár Szudánba toloncolását, mivel tudomás szerint az UNHCR által elismert menedékjog-kérelmezők és menekültek is tagjai a csoportnak, valamint kéri a visszaküldés tilalma elvének tiszteletben tartását;
 6. felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy adjanak tájékoztatást a 2005. december 30-a óta letartóztatott szudáni bevándorlók és menekültek elhelyezéséről vagy fogva tartásának helyéről, és bocsássák szabadon az események során vagy után letartóztatott szudáni állampolgárokat, amennyiben nem emelnek ellenük vádat megállapított bűncselekmény miatt; továbbá biztosítsák a fogva tartottak számára a jogászokhoz és családjukhoz, valamint szükség esetén megfelelő orvosi ellátáshoz való teljes hozzáférést;

2006. január 18., csütörtök

7. kifejezi aggodalmát a kínzásra és kegyetlen bánásmódra vonatkozó állításokkal kapcsolatban, és az egyiptomi hatóságokhoz fordul valamennyi bevándorló és menekült testi és lelki épségének biztosításáért, továbbá a menekültek, menedéket kérők és bevándorlók védelmét szolgáló törvény elfogadásáért, amely megfelel a nemzetközi jognak és különösen a menekültek jogállásáról szóló egyezménynek;
 8. elismeri az UNHCR megbízatását, valamint a figyelme központjában lévő menekültek és más talajt veszített személyek számára tartós megoldás biztosításában és szorgalmazásában mutatott erőfeszítéseinek fontosságát, és támogatja az UNHCR tevékenységét;
 9. bírálja azonban az UNHCR-t, amiért túl lassan talált megoldást a szudáni menekültek és menedékkérők számára, és felhívja a szervezetet, hogy adjon felvilágosítást a szudáni menedékkérők által benyújtott kérelmek vizsgálata keretében követett eljárásról, illetve a patthelyzetből való elmozdulás érdekében tett különböző kezdeményezésekről;
 10. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki valódi partnerséget az UNHCR-rel, ajánljanak fel politikai és pénzügyi támogatást az UNHCR kairói munkájának segítéséhez, hogy fenn lehessen tartani a folyamatos párbeszédet az egyiptomi hatóságokkal, miközben hangsúlyozza, hogy a szudáni bevándorlók és menekültek helyzetét békésen, és az 1951-es Genfi Egyezményrel összhangban és a nemzetközi humanitárius jog szerint kell megoldani;
 11. hangsúlyozza, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása az EU és Egyiptom közötti társulási megállapodás alapvető értéke és megerősíti az euro-mediterrán partnerség fontos szerepét a jogállamiság és az alapvető szabadságok előmozdítása szempontjából;
 12. azon a véleményen van, hogy a 2005. december 30-án Kairóban bekövetkezett események súlyosan megsértik a társulási megállapodás 2. cikkét; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy határozottan vessék fel ezt a kérdést az EU–Egyiptom Társulási Tanács következő ülésén, továbbá amikor folytatják az EU és Egyiptom közötti, nemzeti cselekvési tervre irányuló tárgyalásokat;
 13. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az európai szomszédsági és partnerségi eszközön belül hozzon létre egy külön programot, melynek célja a kínzás, a megalázó és az embertelen bánásmód elleni küzdelem;
 14. felszólítja a nemzetközi közösséget és különösen a tagállamok kormányait, hogy a Genfi Egyezménynek megfelelően támogassák a szudáni menekültek letelepedését célzó programokat;
 15. elvárja az EU partnerországaitól, hogy a határaikon menedékkért folyamodó valamennyi személy számára biztosítsanak a nemzetközi egyezményeknek és a nemzetközi menekültjog bevett elveinek megfelelően biztonságot és méltányos eljárást;
 16. üdvözlí és támogatja az Ayman Nour szabadon bocsátását kérő világszintű felhívásokat, és határozottan sürgeti az egyiptomi hatóságokat, hogy biztosítsanak Ayman Nour számára jó bánásmódot, biztosítsák, hogy: nem kínozzák meg és nem alkalmazzanak vele szemben megalázó bánásmódot, azonnal, rendszeresen és korlátozások nélkül beszélhessen ügyvédekkel, orvosokkal (mivel cukorbeteg) és családjával;
 17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, Egyiptom kormányának és parlamentjének, Szudán kormányának, valamint az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának.
-